

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.668 van 10 april 2001
in de zaak A. 96.086/X-9783.**

In zake : de b.v.b.a. OTTECA,
die woonplaats kiest bij
Advocaat J. VANDEN ABEELE,
kantoor houdende te 9050 GENT,
Brusselsesteenweg 39

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te 8400 OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de
b.v.b.a. OTTECA op 28 september 2000 heeft ingediend om
de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van
het besluit van 19 juli 2000 van de Vlaamse minister van
Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende
verwerping van haar beroep ingesteld tegen de beslissing
van 12 augustus 1999 van de bestendige deputatie van de
provincieraad van West-Vlaanderen waarbij haar de
vergunning wordt geweigerd voor het verbouwen van een
woning tot horecazaak, het aanbouwen van twee
voorraadkamers, een veranda als verbruiksruimte
(wintertuin) en het vervangen van dakpannen aan een
gebouw, gelegen Otteca 30 te Oostrozebeke, op percelen
kadastraal bekend sectie D, nrs. 133c, 131a en 130a;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door
Adjunct-auditeur A. VAN MINGEROET;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 25 januari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 maart 2001;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. VANDEN ABEELE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Advocaat M. BRUGGEMAN die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur A. VAN MINGEROET, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 23 februari 2000, in haar eensluidend advies;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van

de rechtspleging in kortgeding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat de tweede door voornoemd artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde betreft, verzoekende partij laat gelden wat volgt :

"Indien de veranda zou afgebroken worden als gevolg van de beslissing van de Minister zou verzoekster een moeilijk te herstellen ernstig nadeel lijden, gezien de waarde van de veranda en het feit dat ze onmogelijk nadien nog terug in de originele staat kan worden opgetrokken. Afbraak zou aldus leiden tot irreversibele schade.";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat het bestreden besluit de vergunning weigert voor bouwwerken die werden opgericht zonder daartoe over de door artikel 42, § 1, van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 - thans artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening- vereiste voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning te beschikken; dat het aangevoerde nadeel derhalve zijn rechtstreekse oorzaak vindt, niet in het bestreden weigeringsbesluit, maar in het eigengereid handelen van verzoekende partij zelf; dat het aangevoerde nadeel

bovendien een louter financieel nadeel is, en aldus in beginsel niet moeilijk te herstellen; dat verzoekende partij geen gegevens bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat dit terzake wel het geval zou kunnen zijn; dat het nadeel niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tien april tweeduizendeen, door :

de H. J. BOVIN, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. TRUYENS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.